

[Holmberg.]

tænker her på de gældende bestemmelser, der siger, at hvis en mand har haft en varevogn i tre år, kan han få denne vogn indregistreret til personbefordring uden at betale dollarpåslagsafgift, men det skal han efter forslaget ikke mere kunne. Nu må han betale den dobbelte omsætningsafgift, selv om der måske kun mangler en måned i, at der er gået tre år. Det vil føles som en uretfærdighed, og det er det også. Og hvad får ministeren så i øvrigt ud af dette? Tror den højtærede minister, at de varevognsejere, der før gerne ville betale den halve afgift — som dog gav penge — nu siger: nå ja, lad os så betale noget mere. Det gør de ikke, og jeg tror, ministeren forregner sig ganske, hvis han tror det. De gør det af flere grunde ikke, og en enkelt grund melder sig straks, nemlig den ganske enkle, at de ikke har penge dertil. Hvordan mon det så går med ministerens provenu? Det går på den måde, at ministeren må tænke sig til det.

Jeg må også her nævne bestemmelsen om den nye afgiftsberegning med hensyn til varmeapparater. Det er muligt, at der er nogle, der har pillet apparaterne ud og bag efter sat dem ind igen. Jeg tror nu slet ikke, at det er det, der ligger bag forslaget. For nye vogne spiller det ingen rolle; dér er varmeapparaterne indbygget og kan ikke tages ud. Tilbage bliver alle de vogne, som ikke har varmeapparater, som aldrig har haft det og heller aldrig får det. Der er grund til at gøre opmærksom på den forældede vognpark, der er i Danmark. Ca. en tredjedel af samtlige automobiler i Danmark er fra før krigen, fra før 1939, og de fleste af dem har aldrig haft varmeapparater, og deres ejere har heller aldrig tænkt sig, at de skulle have det. De skal nu betale for de varmeapparater, de aldrig får. Det vil være naturligt, om den højtærede minister prøver at finde en anden forklaring på det, der her er sat ind i loven, og rent ud siger, at det er pengene, man er ude efter.

For en ordens skyld vil jeg gøre opmærksom på, at vi naturligvis ikke kan tiltræde, at nogle af pengene går til statskassen. Jeg vil også, indtil jeg har set afstemningen, vægre mig ved at tro, at de radikale og retsforbundet kan stemme for det lovforslag.

Jeg begriber i det hele taget ikke, at det

danske folketing kan se så gammeldags på motorbeskatningen, som det åbenbart gør. Både på kort og måske især på længere sigt er jeg helt overbevist om, at den politik, der her lægges op til, vil virke som en boomang. Den vil ikke gavne den anstrengte økonomiske situation, tværtimod.

Jeg ved nok, at det kan være vanskeligt at udpege årsag og virkning, når det ikke går så godt. Ser vi på de økonomisk bedst rustede lande i verden, vil vi opdage, at de har en lav motorbeskatning. Nogle vil måske sige: ja, det har de råd til. Men hvorfor har de råd til det? Det er måske, fordi de også på dette punkt har været mere fremsynede end vi. Jeg har et par tabeller, der viser de forskellige afgifter i de forskellige lande, og jeg synes, de er meget talende. Den internationale Motororganisation i Genève, AIT, har udsendt en redegørelse for motorbeskatningen i 25 lande, og jeg har taget enkelte lande ud, fordi jeg finder tallene for disse karakteristiske. Den første tabel drejer sig om afgifter i forbindelse med anskaffelse af personbiler, altså bl. a. omsætningsafgift. Afgiften er udregnet i procent, og når man sætter afgiften i Danmark til 100 pct., er den i Finland 56, i Norge 50, i England 50, i Holland 36, i Schweiz 22, i Belgien 20, i Østrig 20, i Frankrig 18, i Sverige 12, i USA 12, i Italien 5 og i Tyskland 4. Det er altså den beskatning, man har i lande, som vi alle sammen kender godt, og jeg synes, disse tal må give os alle lidt at tænke på. Mon det ikke skulle være os, der ligger for højt? Og så er der jo i denne opstilling endda ikke taget hensyn til den ekstra afgift, som vi nu stilles over for.

Jeg appellerer endnu en gang til regeringen to støttepartier. Vi ved jo, at de to partier — retsforbundet og det radikale venstre — har den samme principielle indstilling til motorbeskatningen, som vi har, og vi ved også, hvilken stilling de vil tage ved den kommende afstemning — og den synes jeg er ganske ynkelig.

Motorkørsel er en nødvendig bestanddel af produktionslivet. Intet produkt fremstilles, uden at der gennem mange led er påløbet transportomkostninger. Transportudgifterne andrager, så vidt jeg ved, ca. en tredjedel af alle produktionsomkostninger, og det siger derfor sig selv, at enhver fordyrelse af transporten nedfælder sig i